

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong tù, điều ước ao duy nhất, không phải của riêng tôi mà của bất kỳ tù nhân nào, là mong được thoát ra khỏi nơi đó. Cảnh ‘cá chậu chim lồng’, cho dù là lồng son hay chậu ngọc cũng không chú chim nào và cũng không nàng cá nào thích bị giam trong đó ! Ngay khi bị bắt, tôi đã tự hỏi không biết mình có sống sót trở về không và chừng nào mình mới được ra về ? Trong suốt 10 năm, mỗi ngày ước mơ ấy đều được dệt lên mà càng lúc càng gia tăng mãi cho đến hôm nghe đọc tên thả về. Đã có người hỏi tôi “Để biến ước mơ ấy thành hiện thực, có lúc nào tôi mưu toan vượt ngục không?”. Câu trả lời là “Có” và có rất nhiều lần nhưng không thực hiện được !

Nên biết rằng trại giam Xuân Phước A 20 thuộc huyện Đồng Xuân, tỉnh Phú Khánh, trước đây là một mật khu của cộng sản. Trại được những tù nhân mang tên ‘Nhóm Việt Nam Thương Tín’ xây dựng lên. Năm phân trại A, B, C, D, và E nằm cách nhau hơn 2 cây số ẩn khuất giữa vùng rừng sâu nước độc, (riêng phân trại A và E ở cùng một chỗ). Tất cả đều tọa lạc trong thung lũng sông Tà Bưng gần giống địa thế của Điện Biên Phủ vậy. Bao quanh bởi những ngọn núi có lính cộng sản đóng chốt, nhưng tệ hại nhất là những cư dân trong vùng hầu hết là cộng sản, họ sẵn sàng ra tay bắt tù nhân vượt ngục để lập công. Người tù vẫn có thể tránh né các trạm gác và những khu dân cư, nhưng còn một thứ đáng sợ hơn mà họ không né tránh được, đó là gai rừng miền Trung !

Sau cuộc vượt ngục oai hùng của 7 anh em Sĩ Quan trong phân trại B, tuy không thành công (vì 6 vị bị bắn chết trừ Đại Úy Pháo Binh Lê Thái Chân hiện định cư tại Mỹ) nhưng dấu sao cũng để lại trong lòng anh em tù nhân một gương sáng. Đến lần vượt ngục thành công của anh Dũng Yoshida (quen gọi là ‘Dũng Nhật’ thuộc đội văn nghệ, mà tôi đã kể trước đây), tôi nhất quyết tìm cho mình một con đường sống. Nhiều cơ hội đến với tôi nhất là những lần đi trang trí hội trường ở ngoài cơ quan, nhưng xét cho cùng tôi chưa đủ can đảm thực hiện ước mơ của mình nên đành phải ngồi lật từng trang của cả tủ 10 cuốn lịch cho đến ngày họ thả tôi về. Đúng là tôi thiếu can đảm, nói nôm na là nhát gan, nhưng những gì tôi trình bày sau đây khiến tôi bớt xấu hổ phần nào.

Cộng sản cai trị người dân ngoài xã hội bằng chính sách hộ khẩu, bằng cái gọi là ‘tổ tam tam’. Còn trong tù họ lại áp dụng chính sách ‘liên lụy’ nhất là trong các vụ vượt ngục. Một em tù hình sự khoét vách trốn trại, người ta liền nhốt 2 người nằm bên cạnh em và đánh đập rất tàn nhẫn vì mang tội ‘liên lụy’. Chúng mày nằm kế bên mà không nghe không thấy gì à ? Sao mà tin được ! Chúng mày chỉ có bao che cho thằng đó thôi, ông đánh cho chúng mày nhận tội, nhận tội rồi ông đánh cho chúng mày chừa ! Mỗi lần tôi muốn trốn trại thì hình ảnh Sư Huynh Colomban Lê Văn Đào (Giám đốc Đệ Tử Viện La San Mossard – Thủ Đức, lúc ấy đã ngoài 60) sẽ bị cai tù lôi ra đánh đập và nhốt riêng vì là người ngồi ăn chung với tôi nên sẽ bị kết tội ‘liên lụy’. Tôi không nỡ !

Chủ đề lớn nhất của Mùa Vọng là “Ôn Cứu Độ”, là sự “Giải Thoát”. Tuần thứ II, chúng ta nghe tiếng hô : “Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi... Rồi hết mọi người sẽ thấy Ôn Cứu Độ của Thiên Chúa.”. Thánh Gioan nhấn mạnh rằng nếu muốn được hưởng Ôn Cứu Độ thì : “Mọi thung lũng phải lấp cho đầy, mọi núi đồi phải bạt cho thấp, mọi khúc quanh co phải uốn cho ngay, mọi con đường lồi lõm phải san cho bằng”. Những thung lũng, những núi đồi, những quanh co, những lồi lõm là phần của chúng ta, chính chúng ta phải nhận diện ra các thứ ấy, rồi với ơn Chúa, hãy ra tay mà sửa chữa. Chúng ta cần ơn Chúa mới làm được. Hãy xin Chúa giải thoát khỏi một mối thù lâu năm chưa tha thứ, vẫn còn đè nặng trong tâm hồn. Hãy can đảm xin Chúa lôi chúng ta ra khỏi những quanh co đối trá nhất là khi đối xử với những người thân. Hãy khiêm nhường xin Chúa vớt chúng ta ra khỏi những đam mê thấp hèn giam hãm chúng ta lâu nay. Hãy đơn sơ cầu cùng Chúa xin Ngài giải thoát chúng ta khỏi những núi đồi của kiêu căng tự phụ và nhất là tự mãn đã làm ngăn cản ơn Chúa. Hãy nắm lấy tay Chúa để Ngài kéo chúng ta ra khỏi những tăm tối của ngục tù là tội lỗi đã khiến chúng ta mất tự do. Bước sang Tuần Thứ II Mùa Vọng, xin Chúa ban cho chúng ta biết nhìn lại bản thân mình, để 2 ngày nữa toàn Giáo Hội khai mạc Năm Thánh kính Lòng Thương Xót Của Chúa, chúng ta sẵn sàng bước ra khỏi một hình thức ngục tù nào đó.

